

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi I. P. (obecnie J.) i R. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt XC (...)

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w B. przeciwko I. P. (obecnie J.)

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2010 r.,

zażalenia skarżących na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt WSC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy w B. odrzucił na podstawie art. 424⁶ § 3 k.pc. skargę I. J. i R. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt X C (...).

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd pierwszej instancji wywiódł, że wspomniana skarga została sporządzona i wniesiona osobiście przez skarżących, nie zaś przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, a więc z naruszeniem tzw. przymusu

adwokackiego wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. i obejmującego także czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji. W tej sytuacji skarga wniesiona osobiście przez skarżących podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem sporządzonym osobiście przez I. i R. J. i skierowanym do Sądu Okręgowego za pośrednictwem Sądu Rejonowego, a następnie przekazany Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niedopuszczalne i jako takie podlegało odrzuceniu. Treść art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. nie pozostawia wątpliwości, że wyliczenie postanowień na które przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego jest wyczerpujące (postanowienie SN z dnia 23 czerwca 2009 r., sygn. akt II PZ 3/09, niepubl.). W tym katalogu postanowień zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego nie mieści się postanowienie Sądu pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Z art. 394¹ § 1 pkt 1 k.p.c. wyraźnie bowiem wynika, że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje tylko na postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające m.in. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Ponieważ wniesionym zażaleniem zaskarżone zostało postanowienie Sądu pierwszej instancji, bo postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 9 czerwca 2009 r., przeto zażalenie to jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.